

ฝ่ายพัฒนาบุคลากร
เลขรับ 1215
วันที่ 17 พ.ย. 2549
เวลา 10.40 น.

งานบริหารงานทั่วไป
เลขรับ 01514
วันที่ 13.10.49
เวลา 9.30 น.

ที่ ศธ 0509.6(2.4)/ 1560
ฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์
เลขรับ 2144 49
วันที่ 16 พ.ย. 2549
เวลา 15.50 น.

อธิการบดี
รับที่ 9178 34
วันที่ 14 พ.ย. 2549
เวลา 14.17 น.

กองกลางมหาวิทยาลัยขอนแก่น
เลขรับ 7988
วันที่ 14 พ.ย. 2549
เวลา 10.44 น.

ด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ขอหารือกรณีคุณสมบัติของคณบดีและหัวหน้าภาควิชา และกรณีเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 8) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้

1. พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมหิดลตามมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2530 ดังนั้น พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลจึงสามารถดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และภาควิชาได้

2. หน่วยงานในกำกับที่สภามหาวิทยาลัยศิลปากรจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานภายในที่มีฐานะเป็นคณะ วิทยาลัย ศูนย์ สถาบัน สำนัก ภาควิชา กอง ฝ่าย งาน หรือหน่วยงานอื่นที่สภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นแล้วแต่กรณี มีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2530 ดังนั้น คณบดีในคณะซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากรจึงมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้

รายละเอียดปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 542/2549 และ 543/2549 ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน อธิการบดี

เพื่อโปรดพิจารณา

[Signature]
14 พ.ย. 2549

กลุ่มกฎหมาย

โทร. 0 2610 5430

โทรสาร 0 2354 5624

② รับ ทศน. พ.ศ. 2549
เพื่อโปรดพิจารณา
14 พ.ย. 2549

③ รับ ทศน. พ.ศ. 2549
เพื่อโปรดพิจารณา
14 พ.ย. 2549

① รับ ทศน. พ.ศ. 2549
เพื่อโปรดพิจารณา
14 พ.ย. 2549

③ รับ ทศน. พ.ศ. 2549
เพื่อโปรดพิจารณา
14 พ.ย. 2549

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)
(รองศาสตราจารย์รังสรรค์ เนียมสนิท) พ.ศ. 2549

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของคณบดีและหัวหน้าภาควิชา

มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๗๐๗๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง มหาวิทยาลัยบูรพาขอหารือกรณีคุณสมบัติหัวหน้าภาควิชาตามเรื่องเสร็จที่ ๑๕๑/๒๕๕๙ ว่า บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพา มีทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยและพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยจึงเป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมีสิทธิได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ นั้น

เนื่องจากมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชา ไว้ว่า ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งได้รับปริญญาในระดับหนึ่งระดับใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง มหาวิทยาลัยมหิดลจึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่า

๑. พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ได้ทำหน้าที่สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยมหิดล จะเป็นคณาจารย์ประจำตามนัยของมาตรา ๔๑ หรือไม่

๒. พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดล จะสามารถดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชา ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยมหิดล) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๕๙ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ได้ทำหน้าที่สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยมหิดล จะเป็นคณาจารย์ประจำตามนัยของมาตรา ๔๑ หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๔๑^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดให้ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำมี ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ แต่ไม่ได้ให้ความหมายของคำว่าคณาจารย์ประจำไว้แต่อย่างใด อันเนื่องมาจากที่ผ่านมาผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในฐานะเป็นคณาจารย์ประจำจะมีเพียงข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่เมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีให้มหาวิทยาลัยรับพนักงานมหาวิทยาลัยทดแทนตำแหน่งข้าราชการที่เกษียณอายุเพื่อรองรับการดำเนินการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการสามารถมีได้ทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยและผู้ที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับถ้อยคำดังกล่าวในเรื่องเสร็จที่ ๑๕๑/๒๕๕๙^๒ ไว้ว่า “คณาจารย์ประจำ หมายถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญไม่รวมถึงบุคลากรสายสนับสนุนและอาจารย์พิเศษแต่อย่างใด” ดังนั้น พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ได้ทำหน้าที่สอนและทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยมหิดล จึงเป็นคณาจารย์ประจำตามนัยของมาตรา ๔๑

ประเด็นที่สอง กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยจะสามารถดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้จะมีบทบัญญัติมาตรา ๒๓^๓

^๑ มาตรา ๔๑ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

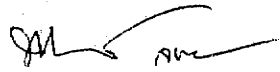
- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และการเข้าดำรงตำแหน่งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

^๒ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง มหาวิทยาลัยบูรพาขอหารือกรณีคุณสมบัติ หัวหน้าภาควิชา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๗๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓ มาตรา ๒๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งได้รับปริญญาในระดับหนึ่งระดับใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๓๒^๒ และมาตรา ๓๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดให้
 สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจากข้าราชการพลเรือนของ
 มหาวิทยาลัยซึ่งได้รับปริญญาระดับหนึ่งระดับใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษา
 ชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองก็ตาม แต่เมื่อได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าในขณะที่มีการตรา
 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีแต่เพียงผู้ที่เป็น
 ข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัยเท่านั้น การบัญญัติด้วยคำว่า “ข้าราชการพลเรือนของ
 มหาวิทยาลัย” และคำว่า “คณาจารย์ประจำ” ในบทมาตรตาต่าง ๆ ของกฎหมายดังกล่าวแม้จะมีการ
 ใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันแต่่าจะมีเจตนารมณ์ให้มีความหมายเช่นเดียวกันคือประสงค์ให้ผู้ที่เป็น
 คณาจารย์ประจำเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่
 หนึ่งแล้วว่า คณาจารย์ประจำหมายความว่าความรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้ทำหน้าที่สอนและ
 ทำงานประจำอยู่ในมหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว ประกอบกับเพื่อแก้ไขปัญหาในการพิจารณาแต่งตั้งผู้
 ที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งดังกล่าวในขณะที่มหาวิทยาลัยยังไม่สามารถดำเนินการเพื่อเปลี่ยน
 ฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้ พนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหิดลจึงสามารถ
 ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่
 เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และหัวหน้าภาควิชาได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๙

“ มาตรา ๓๒ การแต่งตั้ง คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการ
 รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ และรองหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน
 การรักษาราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้
 บังคับโดยอนุโลม

“ มาตรา ๓๕ ในภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ
 ในการบริหารงานของภาควิชา และอาจมีรองหัวหน้าภาควิชาคนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าภาควิชา
 ตามที่หัวหน้าภาควิชาจะมอบหมาย

การแต่งตั้ง คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชา
 ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการปฏิบัติราชการแทน การรักษาราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน
 ให้นำมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากรได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๐/๐๔๐๘๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศิลปากรได้จัดตั้งหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยที่มีฐานะเป็นคณะและหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะขึ้นตามข้อ ๖ (๑) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการจัดตั้งและการบริหารหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรจึงขอหารือว่า คณะบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากรสามารถดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามมาตรา ๑๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยศิลปากร) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะจับหรือชะลอการจัดตั้งหรือขยายหน่วยงานใหม่ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐ และมีมติเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กำหนดมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐ ทำให้มหาวิทยาลัยศิลปากรไม่สามารถจัดตั้งส่วนราชการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยศิลปากรจึงอาศัยอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่มีอำนาจและหน้าที่ในการควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดตั้งและการบริหารงานหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๖ จัดตั้งหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีฐานะเป็นคณะ โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยศิลปากรได้จัดตั้งหน่วยงานในกำกับของสภามหาวิทยาลัยจำนวน ๕ หน่วยงาน ได้แก่ คณะดุริยางคศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คณะวิทยาการจัดการ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และวิทยาลัยนานาชาติ ต่อมามหาวิทยาลัยศิลปากรมีปัญหาคณะบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากร จะดำรงตำแหน่ง

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ วิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามมาตรา ๑๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๔) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เนื่องจากมหาวิทยาลัยศิลปากรมีข้อจำกัดในการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ โดยผลจากนโยบายของรัฐบาล ทำให้มหาวิทยาลัยศิลปากรขาดความคล่องตัวในการบริหารจัดการการศึกษาอย่างเป็นอิสระ และเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวสภามหาวิทยาลัยศิลปากรได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการจัดตั้งและการบริหารงานหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อจัดตั้งหน่วยงานในกำกับที่มีฐานะเป็นคณะ โดยข้อ ๕^๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการจัดตั้งและการบริหารงานหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้หน่วยงานในกำกับที่สภามหาวิทยาลัยศิลปากรจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานภายในที่มีฐานะเป็นคณะ วิทยาลัย ศูนย์ สถาบัน สำนัก ภาควิชา กอง ฝ่าย งาน หรือหน่วยงานอื่นที่สภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น แล้วแต่กรณี และสำหรับคณะที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานภายในตามข้อบังคับนี้ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นได้ว่า มีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะตามมาตรา ๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ นอกจากนั้น ตามข้อ ๘^๓ ของ

^๑ ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานในกำกับ” หมายถึง หน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยศิลปากรจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานภายใน ที่มีฐานะเป็นคณะ วิทยาลัย ศูนย์ สถาบัน สำนัก ภาควิชา กอง ฝ่าย งาน หรือหน่วยงานอื่นที่สภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) วิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ ข้อ ๘ ในคณะตามข้อ ๖ (๑) ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของหน่วยงานตามที่อธิการบดีมอบหมาย และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ข้อบังคับดังกล่าว ได้กำหนดคุณสมบัติ การแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีในคณะ
ที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับคุณสมบัติ การแต่งตั้ง และ
วาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ ทุกประการ เช่น ต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจาก
มหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมี
ประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี เป็นต้น อีกทั้งเมื่อพิจารณามาตรา ๑๓ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งบัญญัติให้สภามหาวิทยาลัย
ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเก้าคน ซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่ง
รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการ
ศูนย์และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยไม่ได้กำหนด
เฉพาะเจาะจงว่าต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเท่านั้น คณบดีในคณะ
ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศิลปากรจึงมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๙

“ มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และ
จะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

“ มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเก้าคน ซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่ง
รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์และ
หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ฯลฯ

ฯลฯ